Sange,

i Anledning af

Kongens Fødselsdag,

den 28de Januarii 1812.

Leeraaegarde, 1812.
Trykt paa Forfatterens Bekostning,
ved Faktor og Bogtrykker G. J. Schagfjord.

I.

:,: FRIDRIKS *lifir* :,:
FIMTA *sóminn hár*
:,: *Islendingum* : :
Ej Hans Nafn forgár;
:,: :,: *Oss til Audnu ríki*
Afa besta líki
:,: FRIDRIK SJÖTTI :,:
Sæll um margfauld ár :,:

II.

Ved midje Vinters Tid
Da var det Fædres Jid
At samles froe;
Ei morkest' Nat blev lang
Ved Drik og Leeg og Sang,
Højt fælles Ønske klang:
Godt Aar og Ro!

Landsbókasafn Íslands

Ved

Ved midje Vinters Tid
Det end er nordisk Iid
At samles froe;
Ei morkest' Nat bli'r lang
Ved Viin og Strænges Klang
Og festlig Ønske-Sang
Om Held og Ro.

Vor Konning Frederik —
Det og var Fædres Skik —
Vi hædre her;
Hans Dag os frydefuld
Er meer end tunge Guld
Thi Landets Sønner huld
Han Fader er.

Gud være Kongens Skjold
Af grumme Farers Vold
Frelses Han da;
Hvad magter Hæres Harm
Mod Ham, hvis trygge Barm
Beskyttes af din Arm
O Jehovah!

I hellig Høitidsfærd
Os Drue-Strømmen kjær
Aabner sit Væld;
Syng! hvo som Mæle fik
At vie Glædens Drik
Lev Konning Frederik
Til Nordens Held!

III.

De Mænd som styre vort Eylands Slægt
Af Gud og Loven til Roeret satte,
Og de, som rigtig paa Retfærds Vægt
Dens Feil og Trætter til Jævnet skatte,
Dem Himlen glæde
Paa Jorden nede,
Og længe leve, vi glade qvæde,
Vor Øvrighed!

Vor Biskop leve til Kirkens Held,
Og hver en Lærer saa klog og kjærlig,
Hver stræbsom Kjøbmand, som handler vel,
Og hver en Borger, som tænker ærlig;
Af Havet Føde,
Af Landet Grøde,
De Bondens sureste Sliid forsøde,
Det skee! det skee!

Og I, som pryde vort muntre Lag,
I favre Møer og Danneqvinder
Af Sorgers Mulm I fremtrylle Dag,
I smile blidt, og hver Kummer svinder;
Høit Sangen lyde:
I længe nyde
Hvad Gavn kan bringe og Hjertet fryde
Det ønske vi!

Høit Glæden throne i denne Kreds
Og Dydens Love den stedse ære,
Af Arbeid trættet, her vel tilfreds.
Hver Broder Sindet med Gammen nære,

See! Bachus vinker,
Her Vinen blinker,
Thi drikker, Brodre! og vældigt klinker
Paa Laugets Held!

IV.

Ej døves af Strængenes hvirvlende Toner
Fra Kummerens Hytter Elendigheds Raab!
Der barskeste Vinter saa voldelig throner
Og Fliden berøver selv fierneste Haab:
:,: Venskabelig Glæde
Her valgte sit Sæde,
Medlidende føle denn Sørgendes Nød!
Da himmelsk Erindring
Om Kummerens Lindring
Gjør Øjebliks Glæde vedvarende sød. :,:

Reykevig i Island, den 28de Jan. 1812.

Finn Magnusen.

p. t. Sagfører ved den kongelige islandske Landsoverret.